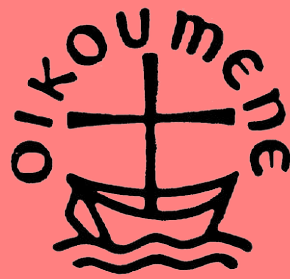

„Az Úr közel!”

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
MISSZIÓI ÉS EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGÁNAK HÍRLEVELE

2024. február

A MEÖT közelgő eseményei:

A MEÖT legfrissebb éves programja mindig letölthető:

<http://meot.hu/dokumentumok/2024akt/2024-MEOT-eves-program.pdf>.

Február 1. csütörtök 12.30: Szociáletikai Bizottsági ülés

Február 3. szombat 10⁰⁰-15⁰⁰: Világimanap előkészítő konferencia, Női Bizottság

Február 6. kedd 10.00: Theologiai Szemle Szerkesztőbizottsági ülés

Február 6. kedd 15.00: Október a Reformáció Hónapja Bizottsági ülés

Február 7. szerda 14.00: Női bizottsági ülés

Február 12. hétfő 11.00: Vallásközi Dialógus Bizottsági ülés

Február 13. kedd 12.30: Teológiai és Keresztény Egység Bizottsági ülés

Február 14. szerda 12.30: Missziói és Evangelizációs Bizottsági ülés

Március 1. péntek: Világimanap

Március 7. csütörtök 10⁰⁰-15³⁰: Szociáletikai konferencia közösen szervezve a Nemzeti Közsolgálati Egyetemmel. Téma: vezetéselmélet

Csomó

Mit tudjuk mi, hogy ki kötötte:
Isten, a Sátán, a Gonosz, a Jó?
De meg nem oldja hit, tudás, erő,
Örök az élet szálán a csomó.

Mit tudjuk mi, hogy a mint kötötték,
Hogy bogozták a végzet kezei,
A végzet a mi babráló kezünk
És szakadt, véres körmünk neveti.

Az élet szálán ott a sorscsomó
És meg nem oldja hit, tudás, erő,
Bár eszmék rendje tűnt miatta le
S a semmiségből újra visszajő.

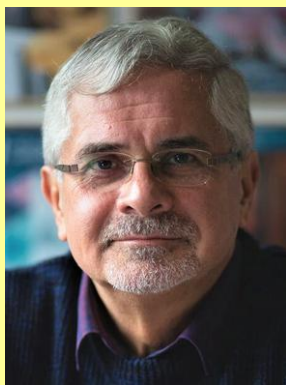
Bár ostromolták roppant rendszerek,
Rajta minden hatalmuk megtörött,
A megoldások sora végtelen
S reménytelen — mert a csomó örök.

Mert minden fűszál, minden kis virág
Egy rettenetes gordiusi bog
És az marad, míg lélek lesz, ki rajt'
Halódni, vívni, tépelődni fog.

S a tépelődő, babráló ujjnál
Még szánandóbbak tán a vaskezek:
Caesar, ki ketté vágta a csomót,
Szegény — Te sem oldottad meg.

Reményik Sándor

Hírlevelünkbe a február havi áhítatot

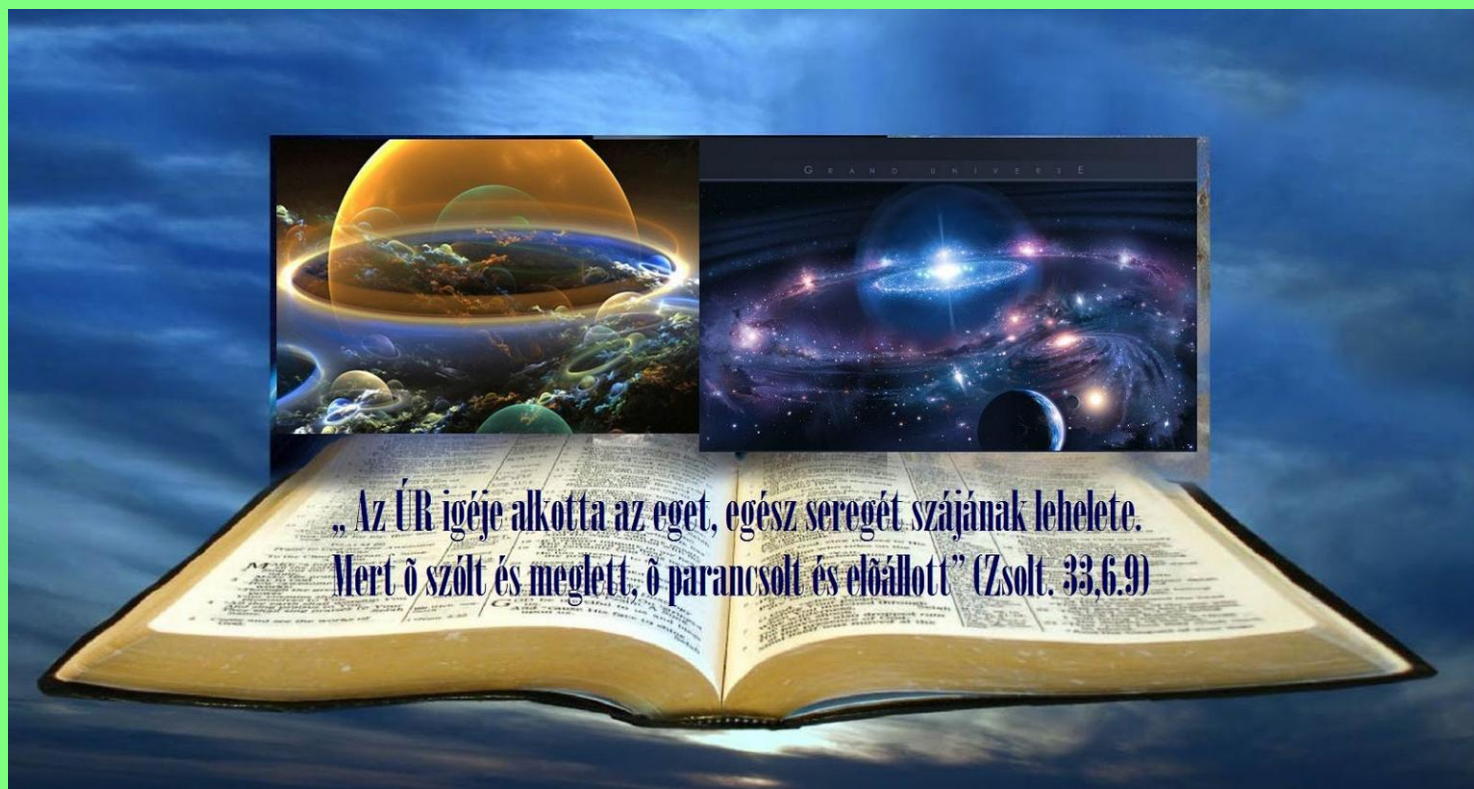
Szeverényi János

evangélikus missziói lelkész

írta

**„Az Úr igéje alkotta az eget, egész seregét szájának lehelete.”
(Zsolt 33,6)**

„[Isten] nem szorul emberi kéz szolgálatára, mintha hiányt szenvedne valamiből, hiszen ő ad mindenkinek életet, lehetet és mindent.” (ApCsel 17,25.)

Egy buddhista művésztől hallottam a napokban, hogy ő nem tud hinni egy olyan istenben, aki megalkotta a világot és morog rá, elítéli és bünteti. Például megteremtette a csigát és undorodik tőle...

Ő abban hisz, hogy az „univerzum”, az „isten” bennünk van, vagyis mindnyájan isten vagyunk, ő néz ránk a másiktól, minden élőlényből, de a pohárból, a tárgyaktól is.

Ez az ember békére, elfogadásra, szeretetre törekszik, mégis úgy érzem, hogy félreérti Istent. Az általa leírt istenben én sem tudnék hinni. Kétségtelen, hogy a magukat hívőnek tartó emberek egy része is egy ilyen törvényistent mutat be másoknak.

Isten a szeretet. Ő ad életet, lehetet, napsugarat, szépséget, örömet, boldogságot, békességet, szabadságot, teljességet, mindent. Semmit nem ér, sőt romboló az a hit, amely ezt nem éli, érti (vö. 1Kor 13). Megértem azokat, akik menekülnek, vagy ha maradnak, akkor szenvednek az ilyen vallásosságtól. Isten az, aki mindent odaadott az embernek.

Akinek kétsége van Isten szeretete felől, nézzen a kereszten értünk szenvedőre. És azután az ibolyára, egy kutya szemébe, a napfelkeltére, vagy hallgasson BACHOT. Nem ők az isten, hanem Isten szeretetének jelei, alkotásai.

„Szolgálj neki teljes szíveddel és készséges lélekkel, mert megvizsgál az Úr minden szívet...” (1Krón 28,9a)

„A békesség Istene ... munkálja bennünk azt, ami kedves őelőtte Jézus Krisztus által, akinek dicsőség örökkön-örökké.” (Zsid 13,20–21)

Még focizni, főzni, autót vezetni sem érdemes fél szívvel, nemhogy Istent szolgálni. Láttam teljes szívvel dolgozó köszörűst, kelmefestőt, fényképészt, színészt, író, és láttam fél szívvel hívő keresztyéneket.

A „teljes szívvel” való szolgálat Dávidnak sem sikerült mindig. Salamonnak, a fiának, utódjának, akinek ezek a szavak (a mai ige) szóltak, végképp nem: „Salamonnak a szívét vénségére más istenekhez hajlították feleségei, és szíve nem volt teljesen Istené” (1Kir 11,4.).

Mégis van különbség apa és fia között. Dávid nem adta fel, ragaszkodott az élő Úrhoz, hozzá menekült a kísértésben, szenvedésben, bukásban is. Nem dumálta ki magát, hanem igazat adott Istennek. Salamon, a tehetséges liberális vallásos vezető laza volt, kiegyezett, elnyomta lelkiismeretét. Voltak érvei, talán teológiai magyarázatai is.

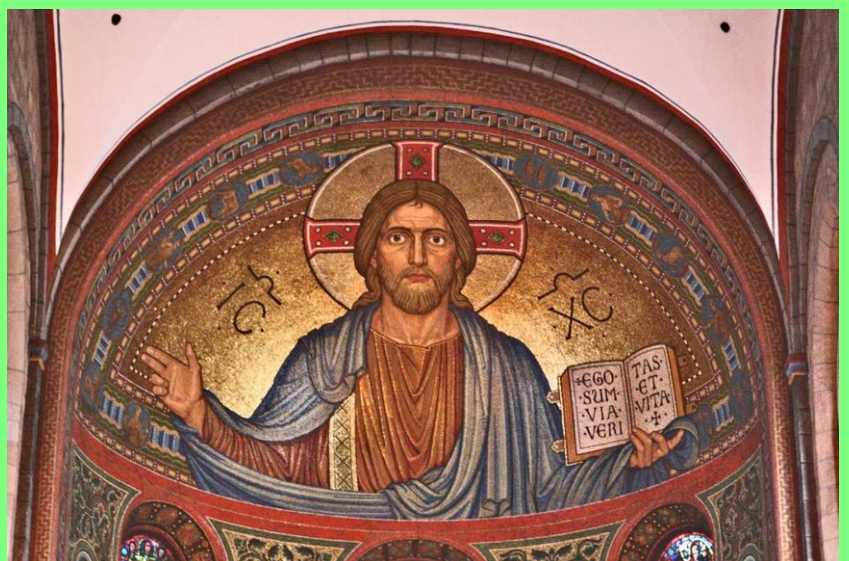
„Rabok legyünk, vagy szabadok? Ez a kérdés, válasszatok!” Választani kell/lehet a teljes szívvel való szolgálat néha nehéz útja, és a vallásos kiegyezés erőtlenség, botránkoztató rabsága között.

Válasszuk a „boldog rabságot”, ami az igazi szabadság!

„Az én Uram, az Úr jön hatalommal, karja uralodik.” (Ézs 40,10a)

„Egyenesedjete fel, és emeljéte fel a fejeteke, mert közeledik a megváltásotok.” (Lk 21,28)

Az Úr jön, akkor is, ha várjuk, és akkor is, ha nem. Őt nem kell irányítani, noszogatni, ébresztgetni, emlékeztetni.

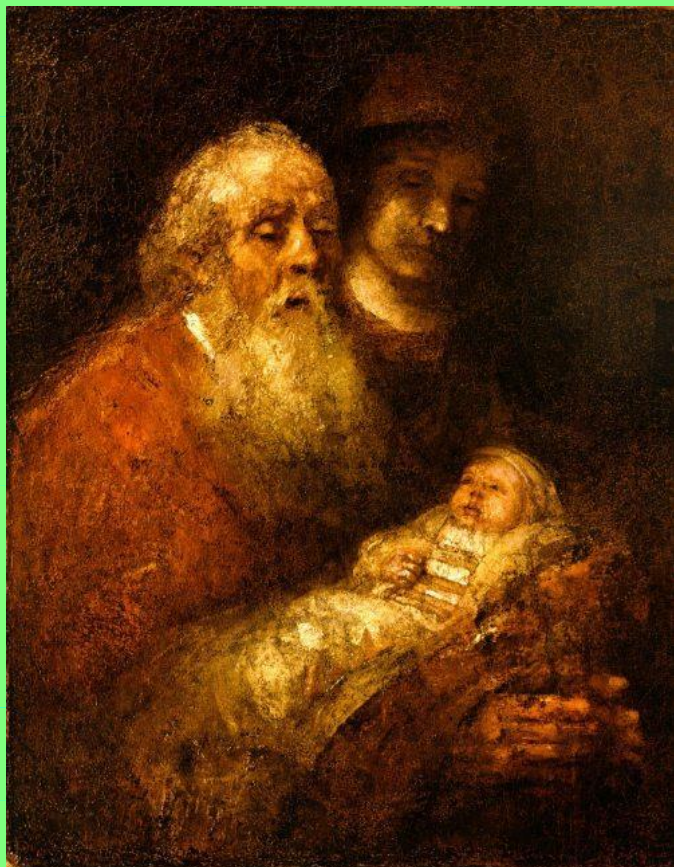

Péter átkozódva tagadta meg Jézust, amikor ő összevert állapotában is rátekintett. – „Szelíd szemed, Úr Jézus, / Jól látja minden bűnömet.” (Evangélikus énekeskönyv 385,1.)

Az Úr sokszor eljött már. Kereste a bujkáló Ádámot a kertben, megszánta a raboskodó zsidókat Egyiptomban, adta a törvényt, küldte a prófétákat, eljött a megváltás a Messiás által, elküldte Szentlelkét a szívünkbe.

A mai ige előtt ezt olvassuk Lukács evangéliumában: „*És jelek lesznek a napban, a holdban és a csillagokban, a földön pedig a tenger zúgása és háborgása miatt kétségbeesnek a népek tanácstalanságukban. Az emberek megdermednek a félelemtől és annak sejtésétől, ami az egész földre vár, mert az eget tartóoszlopai megrendülnek. És akkor meglátják az Emberfiát eljönni a felhőben nagy hatalommal és dicsőséggel. Amikor pedig ezek elkezdődnek, egyenesedjétek fel, és emeljétek fel a fejetekeket, mert közeledik a megváltásotok.*” (Lk 21,25-28.)

Jeleket látunk, de a menetrendet nem mi írjuk. Ezt bízunk továbbra is az Atyára. Amit viszont mi tehetünk: rendezzük életünket Istennel és emberrel, és tegyük naponta a dolgunkat, annak tudatában, hogy a „vég” számunkra a kezdet, a végső megváltás lesz.

„Isten elküldi szeretetét és hűségét.” (Zsolt 57,4b)

„Bár [Isten] nem hagyta magát bizonyosság nélkül, mert jötevők volt, a mennyből esőt adott nektek és termést hozó időket, bőven adott nektek eledelt és szívbeli örömet.” (ApCsel 14,17)

Éppen a Szent István Bazilikában voltam egy imaesten, amikor láttam, hogy valaki, akinek nem egyszerű az élete, Messengeren hív. Annyit írtam neki, hogy templomban vagyok. Ő erre azt válaszolta: „én meg bajban”.

Dávid is bajban volt, egy barlangban bújt el. Saul, a király üldözte, meg akarta ölni.

„Könyörülj, Istenem, könyörülj rajtam, mert nálad keres oltalmat a lelkem! Szárnyaid árnyékában keres oltalmat, míg elvonul a veszedelem.” (Zsolt 57,2)

Itt mondja el a mai ige: „Isten elküldi szeretetét és hűségét.” A barlangba!

Ma is megfogalmazódik többekben: Hol van Isten? Miért engedi a szörnyűségeket? Miért nem avatkozik be?

Ő bármikor leállíthatja a történetünket és a történelmet is. De az életünket mi tesszük pokollá. Nem ő hagyott el minket, hanem fordítva. Velünk együtt sír és szenved az Isten.

Szeretete megérkezett Dávid szívébe, ezért így énekel a barlangban: „Magasztallak, Uram, a népek közt, zsoltárt zengek rólad a nemzetek közt, mert szereteted az égig ér (és a szívemig – SzJ), hűséged a magas fellegekig.” (Zsolt 57,10-11.)

Az örök élet földi életet megújító ajándéka

A budapesti Szent István-bazilikában tartották meg január 21-én a 2024-es *Ökumenikus imahét* nyitó istentiszteletét. Az alkalmon szentbeszédet mondott ERDŐ PÉTER bíboros, prímás, igét STEINBACH JÓZSEF dunántúli református püspök, a *MEÖT* elnöke hirdetett.

Az idei ökumenikus hét tematikáját és istentiszteleti rendjét az afrikai *Burkina Fasó*-i ökumenikus munkacsoport készítette a *Chemin Neuf Közösség (CCN)* segítségével. Az imahét programadó témája: „Szeresd Uradat, Istenedet... felebarátodat pedig, mint saját magadat” (Lk 10,27.).

A nagyon nehéz gazdasági és politikai viszonyok között élő, Krisztus evangéliumát kisebbségi helyzetben hirdető *Burkina Fasó*-i egyházak erőteljes ökumenikus egységkereső jelene példaértékű lehet abban is, hogy létrehozták a *Chemin Neuf (Új Út) Közösséget*.

Az országban 2016-ban a biztonsági helyzet és annak következtében a társadalmi összetartás drámai hanyatlásnak indult. A terrorizmus, bűnözés és emberkereskedelem gyakori jelenséggé vált. Több mint háromezer a halálos áldozatok és mintegy kétmillió a belső menekültek száma. Több katolikus és protestáns gyülekezet mozdult meg, hogy a földönfutóvá lett embereket ellássa. Krisztus szeretete, amely minden keresztényt egyesít, erősebb mindannál, ami megoszt. *Burkina Faso* keresztényei elkötelezik magukat, hogy Isten szeretetének és a felebarát szeretetének útján járjanak. Bízunk benne, hogy Isten szeretete győzedelmeskedni fog az országot jelenleg sújtó erőszak fölött. Együttes erőfeszítést tesznek a testvériség, a béke és a biztonság előmozdítására hazájukban.

A nyitó istentiszteleten a római és görögkatolikus egyház vezetői és a *Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa (MEÖT)* tagegyházainak vezetői szolgáltak: Dr. ERDŐ PÉTER bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek; STEINBACH JÓZSEF református püspök, a *MEÖT* elnöke; KONDOR PÉTER evangélikus püspök, a *MEÖT* alelnöke; KOCSIS FÜLÖP görögkatolikus metropolita; SZEMEREI JÁNOS evangélikus püspök; PAPP JÁNOS baptista egyházelnök, *MEÖT Felügyelő Bizottsági* elnök; FÖLDESI TAMÁS pünkösdi egyházelnök, *MEÖT* elnökségi tag; Dr. KHALED A. LÁSZLÓ metodista szuperintendens, *MEÖT* alelnök; SZLOBODA JÓZSEF református esperes; Dr. FRANK HEGEDŰS anglikán kanonok, *MEÖT Felügyelő Bizottsági* tag; MAGYAR PÉTER MARIUS ortodox esperes, a *MEÖT* alelnöke; SZENTIRMAI RÓBERT ortodox pasztorális helynök, *MEÖT Felügyelő Bizottsági* tag; SZVAJTOSZLAV BULAH ortodox pap; VOISZLAV GALITY ortodox püspöki helynök; TANCSEV JANCSEV ortodox protjerej; Dr. FISCHL VILMOS evangélikus lelkész, a *MEÖT* főtitkára.

A padokban ülő hívek sokaságának vallási összetétele is az ökumenét hirdette.

Idén egy *Burkina Faso*-i szokás került be a szertartásba, mely FISCHL VILMOS evangélikus lelkész, a *MEÖT* főtitkára szavai szerint a vendég-szeretet és közösségte-

remtés gesztusa: „Ahogy most imádságra összegyűlünk, úgy köszöntünk benneteket, mint Ábrahám a három látogatót. Ábrahám vizet adott, hogy felfrissüljenek. Ennek emlékére Benneteket is vízzel kínálunk e kancsóból, hogy felfrissüljete.”

Dr. ERDŐ PÉTER bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek *Lukács evangéliumából* az irgalmas samaritánus története (*Lk 10, 25-37.*) alapján mondta szentbeszédét. Krisztus tanítványaiként követnünk kell az Ő tanításait, élete, halála és feltámadása irányt mutat mindannyiunk számára. A Szentírás biztos támpontot, válaszokat ad kérdéseinkre. Az irgalmas samaritánus példázatában azt a kérdést hozza elénk, hogy ki a felebarátunk, amire Jézus méltó példát tár elénk.

„Menj és tégy te is hasonlóképpen.” Az üzenet tehát az, hogy Isten kedvéért segítő szeretettel kell fordulni egymás felé és ebből a szeretetből senkit sem zárhatunk ki. „Ezért olyan nagy öröm számunkra, hogy egyházaink és karitatív szervezeteink, de általában hazánk is segítséget nyújt éhség, háború, természeti csapások vagy éppen üldöztetés sújtotta embertársainknak Európa határain túl, akár a Közel-Keleten, vagy Afrikában éljenek is” — mondta Erdő Péter bíboros hozzátéve, hogy a segítség, ha önmagában nem is old meg minden nehézséget, de a krízis pillanatában adott első segítség és az emberi szeretet biztató érzése reményt adhat a bajbajutottnak.

Rámutatott arra, hogy segítő cselekedetünk másokból hálát vált ki Isten iránt: „Nekünk, Krisztus tanítványainak ebben a meggyőződésben is találkozunk kell. Különös felelősséggel tartozunk a közel állók iránt, egymás iránt, hiszen a világban sokszor a keresztényeket mint keresztényeket is elnyomás vagy üldözés éri. De minden ember iránt nyitott a szívünk, mert Isten szemével nézve mindannyian egyetlen nagy család tagjai vagyunk”.

„Mit cselekedjek, hogy megnyerjem az örök életet?” — tette fel a Jézust megszólító ifjú, és a mindannyiunkban munkáló örök kérdést STEINBACH JÓZSEF, dunántúli református püspök, a MEÖT elnöke. Igehirdetésében a 138. Zsoltár alapján kereste a választ.

Az irgalmas szamaritánus történetében az írástudó a leglényegesebb dologra kérdezett rá, az örökélet titkára. Ebben a világban minden nyomorúságunk, bűnünk, konfliktusunk, háborúságunk abból fakad, hogy elszakadtunk Istentől, így „életünk a halál felé

való lét”. Ezért életünk alapállapota, hogy még ebben a világban akarunk mindent azonnal megragadni és megvalósítani.

Az evangéliumi történetben az ifjú az egyetlen igaz megoldásra kérdez rá: hol van a gyógyír, hol van a bocsánat a bűnre, hol van a halál fölötti hatalom? Mit cselekedjünk, hogy az örökélet tágassága körbeölelje ezt a földi életet és alapjaiban szülje újjá?

„Az örök élet Istentől való örökség, készen van” — hangsúlyozta a püspök, hozzátéve, hogy az örök életet készen kapjuk, Krisztus szerezte meg számunkra azt a kereszten: „Az örök élet ajándék, azt elfogadhatom, az az enyém”. Attól való ez az örök élet, aki az irgalmas szamaritánus példázatát adta nekünk, és aki feleletében a felebarát értelmét teljesen kitágította minden embertársra.

Krisztus az irgalmat minden embertárs felé, válogatás nélkül hitelesen élte, cselekedte. Kereszthalálával Ő lett a mi irgalmas szamaritánusunk, elment a legvégsőig, hogy határtalan szeretetét megmutassa: meghalt miat-

tunk, érettünk és helyettünk, hogy életünk minden terhét elhordozza és mi megszabadulhassunk és örök életet nyerhessünk. Ő az, aki bennünket is irgalmas emberekké szeretne formálni.

A 138. Zsoltára mutatva szólt arról, hogy miként látszik rajtunk az, hogy elnyertük az örök életet: magasztalni az Urat, beszédeit hallgatni, üdvözítő, szabadító tetteit megtapasztalni a legnehezebb helyzetekben is, hitelesen követni az Urat, Jézus Krisztust. *„Lehet-e ma, egy durva, irgalmatlan világban felvállalni az irgalmasság kockázatát?”* — tette fel a kérdést STEINBACH JÓZSEF. Elsőként azokkal, akiket Isten ránk bízott, aztán azokkal, akik távolabb vannak tőlünk, akik nem értenek egyet velünk, akár ellenségeinkkel szemben is. *„Milyen óriási, ember feletti feladat ez!”* — mondta, amit csak Isten Szent Lelkének segítségével cselekedhetünk meg, tudva, hogy Jézus Krisztusban már minden a miénk, már örök életünk van.

„Ha az örök élet tágassága átöleli ezt a földi életet, higgyétek el, akkor lehet lassabban, értelmesebben élni; újrakezdeni, megbocsátani, szeretni, és nem mindent itt, azonnal akarni. Mert minden a miénk! Van örök életünk, és egyedül ez az egyetlen esélye annak, hogy ez a földi élet is mássá legyen. Dicsőség Neked Urunk!” — zárta igehirdetését STEINBACH JÓZSEF.

A püspökök vezetésével közös imádság hangzott el a békéért, a keresztyén egységért.

A nyitó istentiszteleten a *Szent István-bazilika* és a *La mia* énekkar zenei szolgálattal vett részt. Vezényelt FARKASHÁZI DÁVID karnagy. Közreműködött VIRÁGH ANDRÁS GÁBOR és SZOTYORI NAGY GÁBOR orgonaművészek.

Az ökumenikus imahét során összegyűlő adományokkal a szeretetszolgálatok karitatív munkáját támogatják.

Forrás: <http://www.refdunantul.hu/hir/mutat/24381/>; írta: Márton Gergely

További képek és beszámolók:

Evangélikus.hu – Mindenkinek jár a segítő szeretet!

Református.hu – Merjünk irgalmasak lenni ebben a mostani, irgalmatlan világban!

Magyar Kurír – Erdő Péter az ökumenikus imahét megnyitóján: Senkit nem zárhatunk ki segítő szeretetünkből

„Halljuk hangotok ...”

Megtartottuk a 2024. évi világimanapi előkészítő konferenciát

Évek óta nem övezte ekkora figyelem a világimanapot előkészítő konferenciát. Több, mint százhusz résztvevő gyűlt össze 2024. február 3-án, a MEÖT székház nagytermében, hogy a majd március első péntekjén tartandó helyi alkalmakra ráhangolódhassanak, a liturgiát összeállító palesztin asszonyok életét, hitbéli vallomásait megismerjék.

A kedvező időjárás mellett bizonyára a tavaly október elején kirobbant, Hamász és Izrael közt dúló háború is növelte az érdeklődést. Ebben a konfliktushelyzetben különös jelentőséggel bír a Világimanap mottójának már évekkor ezelőtt kiválasztott bibliai idézet: *„Viseljétek el egymást szeretettel.”* (Ef 4,2b.)

Erről a Krisztusban kapható szelíd elfogadásról vallott a nap vendége JULIANA ALMASSRI, palesztin doktorandusz hallgató is, aki keresztyén hitvallásán túl vetített képes előadásban számolt be arról, hogy mi-

Ilyen kihívásokkal szembesülnek szülőházájában az asszonyok. Ugyanakkor büszkén mutatta be azokat a nőket is, akik sokak számára példaképekké váltak. Köztük említette meg a halálos lövést kapott újságírónőt, az *Al Dzsazira TV* munkatársát, SIRIN ABU AKLÁT is, akinek palesztin asszonytestvéreink emléket is állítanak az imanapi liturgiában.

A Közel-Kelet bonyolult geopolitikai helyzetéről dr. FISCHL VILMOS *MEÖT* főtitkár, külügyi szakértő tartott rövid ismertetőt.

A nap további részében a Női Bizottság tagjai tartottak igemagyarázatot a világimanapi füzetben megjelölt bibliai szakaszokról: GERŐFINÉ DR. BREBOVSZKY ÉVA a már idézett *Efézusiakhoz* írt versekről beszélt bibliatanulmányában, P. TÓTHNÉ SZAKÁCS ZITA pedig a János evangéliuma 15,12-ről prédikált a kezdő áhítaton.

A nap eseményeit, mint bizottsági elnök e sorok írója koordinálta, ill. azt is vállalta, hogy bemutassa a világimanapra lefordított és előkészített segédanyagokat: énekeket, diaképeket.

Az eredeti palesztin dalokat SVÉBISNÉ JUHÁSZ MÁRTA tanította meg az egybegyűlteknél. Köztük azt az éneket, amelynek sora e rövid beszámoló elején már olvasható volt: „*Mi halljuk hangotok, együtt érzünk veletek.*”

Az imanap egyik jelmondata: informáltan imádkozni. Az előkészítő alkalom szervezői is ezt a célt tűzték ki. Úgy mutatni be a Palesztinában élő keresztények életét, hogy céltudatosan tudjunk könyörögni értük.

Külön színfoltot jelentett az alkalmon KISSNÉ DR. BUDAI RITA hozzájárulása, aki művészettörténészként újabb aspektusát mutatta be a világimanapra készült címlapkép értelmezésének.

Az együtt töltött órák megkoronázásaként pedig közös ebéddel zárult az alkalom, amelyen többek között palesztin csirke- és juhtúrós salátát fogyaszthattak a résztvevők és megkóstolhatták az eredeti recept szerint készült, a „béke tortája” elnevezésű citromos süteményt.

Reménységünk, hogy azoknak is áldott alkalmuk lesz, akik nem tudtak eljönni a Világimanap előkészítő konferenciájára. Nekik a honlapon közzétett anyagokat kínáljuk fel arra, hogy a palesztin keresztények életét, a palesztin asszonyok imakéréseit közel tudják vinni helyi közösségeik tagjaihoz.

B. PINTÉR MÁRTA ev. lelkész
MEÖT Női Bizottság elnöke

Kedves Testvéreink!

Havi hírlevelünkbe, amely számos felekezet gyülekezeteibe, gyülekezeti tagságának körébe jut el elektronikus úton, szeretettel várjuk ökumenikus tárgyú híreiket, beszámolóikat!

Egyúttal felhívjuk kedves figyelmüket, hogy a hírlevél e-mailben továbbküldhető, illetve, ha van olyan ismerősük, aki havonta szeretné megkapni a hírlevelet, akkor a *MEÖT* e-mail címére (oikumene@meot.hu) küldött levélben adják meg az e-mail címet, és a következő hónaptól eljuttatjuk a hírlevelünket! Feliratkozni a következő linken is lehet: http://wg.meot.hu/form.php?f=4k37kk9kkk&fbclid=IwAR3Q085ehUYSqslVu4-kZOlG_Zd9a5VQJ1hHHsU0KEoV0D2l38UyYA4xoPA.

Testvéri szeretettel: „Az Úr közel!” hírlevél szerkesztői

Kérjük, rendelkezzen adója második 1%-áról a
Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának Szövetsége javára!
Adószám: 18396041-1-43.

<https://www.youtube.com/watch?v=GslKZmPQ1LY>

<https://www.youtube.com/watch?v=51GnqqH9Yqs>

ÖKUMENIKUS VILÁGIMANAP 2024

„Kérlek titeket ...
viseljétek el egymást szeretettel.”
(Ef 4,1-7)

2024. március 1. óra

Helyszín:

HATUDOMÁNYI ÉS
HONVÉDTSZKÉPZŐ KAR
A HAZÁERT MINDHALÁIG!

2024.
március 7.
csütörtök
10:00–15:30

VEZETÉS AZ EGYHÁZBAN ÉS A KÖZSZOLGÁLATBAN

A Nemzeti Közzolgálati Egyetem és
a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa
Szociáletikai Bizottságának
közös vezetéseméleti konferenciája

MEÖT-Székház, 1117 Budapest, Magyar tudósok krt. 3.

PROGRAM:

- MEGNYITÓ
- LIPPAI Péter: *A küldetésorientált vezetésszemlélet feltételei, lehetőségei és korlátai*
- FISCHL Vilmos: *Vezetés az egyházban, ökumenikus tanácsban, mint egyházi, de civil szervezet esetében*
- PADÁNYI József: *Klasszikusok a vezetésről: Zrínyi Miklós és Szun-ce vezetési elvei*
- UJHÁZY László: *Mi változott Szun-ce óta?*
- ÖTVÖS Csaba: *Szinodalitás, mint egyházvezetési mód orthodox megközelítéssel*
- NÉGYESI Lajos: *Vegetius a vezetésről*
- HAFENSCHER Károly: *Egy evangélikus egyházi vezető tapasztalatai biblikus alapon, gyakorlati-teológiai megfogalmazásban*
- FAZAKAS Sándor: *Református vezetéseméleti modellek*
- PETRUSKA Ferenc: *Katonai tagsággal polgári keretek között – a katonai sportegyesületek vezetésének szabályozási és gyakorlati kérdései*
- SEBJAN-FARKAS Zsolt: *A kongregacionalista gyülekezetvezetési modell bibliai alapjai és kihívásai*
- NOVÁK Géza: *A küldetésorientált és a karizmatikus vezetés az egyházban*
- ÖSSZEZÉS

